

b. Udvalget vedrørende medlemsbidrag.

René Charrón (Frankrig) og J. Saénz (Mexico) genvalgtes. Der nyvalgtes Georgi Saksin (Sovjetunionen) og Arthur Lall (Indien).

Ved en særlig afstemning valgtes Stuart A. Rice (De Forenede Stater) for de resterende 2 år af perioden på 3 år i stedet for Elmer Staats (De Forenede Stater), der havde ønsket at trække sig tilbage.

c. Revisionsrådet.

Hovedrevisor O. Remke (Danmark) genvalgtes uden afstemning for en ny 3-årig periode fra den 1. juli 1952.

d. Udvalget vedrørende investering af fonds.

Man godkendte uden afstemning generalsekretærens udnævnelse af Leslie R. Rounds som medlem af udvalget.

e. De Forenede Nationers administrative domstol.

Til de to poster, der blev ledige fra den 30. november 1951, valgtes H. Viteri-Lafrente (Ecuador) og dr. Sture Petré (Sverige).

f. De Forenede Nationers personale-pensionsudvalg.

To af udvalgets medlemmer havde trukket sig tilbage. I stedet for valgtes uden afstemning Warren B. Irons (De Forenede Stater) og Keith Brennan (Australien).

6. De Forenede Nationers personale-pensionsfond.

(Dagsordenens punkt 43).

Årsberetningen fra De Forenede Nationers fælles personale-pensionsfond godkendtes enstemmigt, såvel af 5. udvalg som af plenarforsamlingen.

7. Faste regulativer for De Forenede Nationers personale.

(Dagsordenens punkt 45).

De i 1946 udfærdigede regulativer for De Forenede Nationers personale var tænkt som midlertidige og skulle senere erstattes af mere permanente. 5. plenarforsamling havde udskudt behandlingen deraf til 6.

forsamling og samtidig anmodet det rådgivende udvalg for administrationsspørgsmål om at undersøge et af generalsekretæren udarbejdet udkast og afgive beretning derom.

Da de af den administrative domstol i september 1951 trufne afgørelser i en række klager over generalsekretærens afskedigelser af nogle af De Forenede Nationers personale havde vist utilstrækkeligheden af den generalsekretæren ved regulativerne givne bemyndigelse til at afskedige det midlertidigt ansatte personale, angav generalsekretæren ved et senere ændringsforslag til sit oprindelige forslag en videre og mere specificeret affattelse af den herhenhørende artikel 9 i regulativerne. Der sondredes herved mellem 3 kategorier personale: de fast ansatte, de for en bestemt periode ansatte og de på prøve antagne. De to første kategorier kunne kun afskediges, når visse særligt angivne grunde forelå, hvorimod generalsekretæren skulle kunne afskedige personer på prøve, når som helst dette efter hans mening ville være i De Forenede Nationers interesse.

Det var særligt denne foreslåede regel, som gav anledning til tvivl og fremkaldte udtalelser i generaldebatten. Generalsekretæren fremkom under denne med en længere redegørelse for årsagerne til, at et meget stort antal af stabens medlemmer endnu kun var antaget på prøve, skønt mange havde arbejdet for De Forenede Nationer i 3—4 år; han lovede i løbet af de første to år at bringe antallet af fast ansatte personer op på 70—75 pct. og stillede yderligere i udsigt oprettelsen af et lille udvalg, som i 1952 og 1953 skulle foretage indstillinger med hensyn til, hvilke af de før 1. januar 1950 prøvetagne personer der bør fast ansættes, og hvilke der bør afskediges. Personalet skulle have en repræsentant i udvalget. Endvidere gik generalsekretæren ind på at afgive en årlig meddelelse til plenarforsamlingen om de i overensstemmelse med art. 9, 1. foretagne afskedigelser.

Efter generaldebattens afslutning gennemgik man udkastets enkelte artikler. Kun enkelte af disse gav anledning til større diskussioner; de øvrige godkendtes i hovedsagen i